شهرآرا
روزنامه شهروند امید زندگی
SHAHRARANEWS.IR
اشنبه
۲۹ تیر ۱۳۹۹
۲۷ ذی‌القعده ۱۴۴۱
شماره ۳۱۵۵
۱۴

یک برنامه تخصصی قرآنی روی آنتن شبکه یک

شبکه یک سیما مسابقه استعدادیابی قرآنی «ترنم» را به روی آنتن شبکه می‌برد تا از این پس شاهد پخش برنامه تخصصی قرآنی از شبکه‌ای غیر از شبکه‌های تخصصی باشیم موضوعی که قبل از این مورد درخواست بسیاری از فعالان این حوزه بود. به گزارش ایکنا، این مسابقه، که در روزهای آینده و در طول هفته از شبکه یک پخش خواهد شد، ویژه افراد زیر ۱۶ سال و در بخش تلاوت قرآن کریم است. فراخوان آن نیز در روزهای گذشته از طریق سایت شبکه یک و شبکه‌های مجازی منتشر شده بود. داوود نجفی، تهیه‌کننده مسابقه تلویزیونی «ترنم»، با تأکید بر اینکه این مسابقه به صورت زنده و حضوری است، گفت: در هر برنامه ۴ شرکت‌کننده حضور خواهند داشت؛ در فاز اول این مسابقه ۲۵ برنامه در نظر گرفته شده است که روزهای شنبه تا چهارشنبه حدود ساعت ۱۷ عصر و روز جمعه نیز حدود ساعت ۲۳:۱۰ پخش می‌شود. در مرحله مقدماتی حدود ۸۰ نفر شرکت خواهند کرد و از بین آن‌ها ۱۶ نفر به مرحله نیمه‌نهایی و در نهایت ۴ نفر به فینال راه پیدا می کنند.

به گفته او نوجوانان برای حضور در این مسابقه باید فایل تلاوت ضبط شده خود را به این برنامه ارسال کنند تا تلاوت‌های دریافتی به وسیله کارشناسان بررسی و از افراد توانمند دعوت شود. همچنین این مسابقه از ۳۱ تیر به روی آنتن می‌رود و تا قبل از شروع ماه محرم مرحله اول آن به پایان خواهد رسید.

روایت زندگی شهید چمران در «عزیز»

رمان «عزیز» نوشته شهریار زمانی درباره شهید مصطفی چمران منتشر شد. در بخشی از «عزیز» می‌خوانیم: این رمان داستان زندگی دکتر مصطفی چمران است که در همین عصر و دوران دیده به جهان گشوده و در این آب و خاک قد کشیده است، سپس هفت شهر عشق را طی کرده و دست آخر ققنوس‌وار آسمانی شده است. او با اشاره به اینکه «عزیز» در قالب داستان مستند روایت شده است یادآور می‌شود: داستان‌های مستند سابقه زیادی ندارد و به‌تازگی در ادبیات داستانی جا باز کرده‌اند، اما به نظر می‌رسد این ژانر برای بیان تاریخ معاصر و شرح و بسط شخصیت‌های تاریخی و همچنین شکستن کلیشه‌ها ظرفیت خوبی داشته باشد و به نوعی از چهره‌های مشهور آشنایی‌زدایی بکند. داستان «عزیز» در ۱۰۴ صفحه با شمارگان ۱۰۰۰ نسخه و قیمت ۲۰ هزار تومان در نشر شاهد راهی بازار کتاب شده است.

انتشار تازه‌ترین رمان روث ور

«چرخش کلید» عنوان تازه‌ترین رمان روث‌ور است که با ترجمه شادی حامدی آزاد به زودی از سوی نشر نون روانه بازار کتاب می‌شود. به گزارش صبا، «چرخش کلید» پنجمین رمان این نویسنده بریتانیایی است که در خلاصه داستان آن آمده است: «وقتی روئن کین اتفاقی آگهی را می‌بیند، دارد به دنبال چیزی متفاوت می گردد. اما آن آگهی فرصتی است که حیف است از دست برود. آگهی استخدام پرستار ساکن در خانه برای نگهداری از چند کودک با دستمزدی سخاوتمندانه. وقتی به عمارت هیتربرا می‌رسد مبهوت می‌شود. مبهوت آن خانه هوشمند و لوکس با تمام امکانات امروزی‌اش. مبهوت مناظر چشم‌نواز ارتفاعات اسکاتلند و مبهوت آن خانواده بی‌نقص. آنچه نمی‌داند این است که دارد قدم به درون کابوس می‌گذارد. او درگیر ماجرای یک قتل می‌شود و کارش به زندان می‌کشد. با آنکه اشتباهاتی داشته و دروغ‌هایی هم گفته، قصه پیچیده‌تر از آن است که در ظاهر به نظر می‌رسد.» نشر نون پیش از این چهار رمان «در یک جنگل تاریک تاریک»، «زنی در کابین ۱۰»، «بازی دروغ»، و «مرگ خانم وستاری» را از این نویسنده منتشر کرده است.

درست بودن بهتر از زیادی بودن است

آزاده زارعی بازیگر سینما و تلویزیون که با ایفای نقش اول سریال «آوای باران» به کارگردانی حسین سهیلی‌زاده به شهرت رسید، این روزها با سریال «شاهرگ» مهمان خانه‌های مخاطبان تلویزیون است. بازیگری که در سال‌های فعالیتش سعی کرده با گزیده‌کار بودن خودش را تکرار نکند و در نقش‌های متفاوتی به ایفای نقش بپردازد. این بازیگر خود دلیل کم‌کاری‌اش را به خبرگزاری صبا این‌گونه توضیح می‌دهد: همیشه سعی در انتخاب‌هایی دارم که کلمه موفقیت را بشود در وجود آن داستان و شخصیت دید و به همین دلیل است که شاید تا رسیدن به انتخاب بعدی‌ام کمی زمان یا وسواس ایجاد شود.

این بازیگر تأکید می‌کند: دوست دارم شخصیتی را که بازی می‌کنم از خودم نمره قبولی بگیرد نه اینکه صرفا فقط بازی کنم و هر نقشی را بپذیرم. من به تعدد کار فکر نمی‌کنم چون معتقدم بازیگری شغل نیست بلکه یک نوع عشق است و انسان عاشق باید حواسش به عشقش باشد. البته با توجه به شرایط حاکم بر سینما و تلویزیون من شاید آرمانی فکر می‌کنم اما مسیری که برای خودم انتخاب کرده‌ام مسیر بسیار سختی است و لازمه آن صبر زیاد است. درست بودن بهتر از زیادی بودن است و به غیر از چند پیشنهاد که از وسواس به خرج دادنم پشیمان شدم بقیه موارد از نه گفتنم راضی‌تر بوده‌ام.

زارعی که متفاوت‌ترین نقشش به اولین تجربه حضورش در سینما و فیلم «آمین خواهیم گفت» ساخته سامان سالور و بازی شخصیت اصغر فرشته که یک پسر بود برمی‌گردد، نقشش در «شاهرگ» را نیز جزو متفاوت‌ترین کارهایش می‌داند. او با اشاره به اینکه «شاهرگ» سومین تجربه‌اش در سریال‌های تلویزیونی است که چهارچوب و ساختار کاملا متفاوتی نسبت به بقیه دارد، می‌گوید: زمانی که داستان را خواندم از ابتدا می‌دانستم با یک قصه مردانه روبه‌رو هستم. فریبا شخصیتی عجیب، پیچیده، تأثیرگذار است که انتخابش کردم.

هنرمند باید بمیرد تا مسئولان به یادش بیفتند

محمد یگانه دوتارنواز خراسانی با گلایه از بی‌مهری‌ها به هنرمندان موسیقی این خطه از کشور می‌گوید: ما حافظ و نگهدار شناسنامه فرهنگی کشورمان بودیم و هستیم

گفت و گو

غلامرضا زوزنی
r.zouzani@shahraranews.ir

یکی از بخشی‌های شمال خراسان بزرگ، استاد محمدحسین یگانه است که در قوچان متولد شد و در روستاهای تابعه آن زیست و تحصیل کرد و دوتار نوازی را فراگرفت. او در ۲۹ تیر سال ۱۳۷۱ دیده از جهان فرو بست و از خود سه پسر به یادگار گذاشت که هر سه از نوازندگان دوتار شمال خراسان هستند. محمد موسی‌الرضا و حمید هر کدام به سبک و شیوه خود راه پدر را ادامه داده‌اند.

آن‌ها از پدرشان دوتارنوازی و دوتارسازی را آموختند و در همه سال‌های فقدان پدر نوازندگانی تربیت کردند.

به گفته کارشناسان، استاد یگانه بزرگ، از بخشی‌های زبان‌گیر بوده است که حافظه شعری‌اش زبانزد همه بوده است. او علاوه بر نوازندگی و خوانندگی مجموع کارهایی که یک جامعه کوچک روستایی به آن نیاز داشته را می‌دانسته است. می گویند او طبابت هم می‌کرده و افرادی که به او برای شکسته‌بندی مراجعه می‌کرده‌اند بیشتر از افرادی بوده‌اند که برای فراگیری هنر نوازندگی پیش او زانو می‌زده‌اند.

مرحوم یگانه شاهنامه‌خوانی می‌کرده و در مجالس عزای سیدالشهدا (ع) نیز تعزیه می‌خوانده است. او دوتار را به زبان ترکی آموخته اما علاوه بر این به فارسی و کردی هم می‌خوانده و می‌نواخته است. از میان فرزندان مرحوم یگانه، محمد، که نوازنده و خواننده و سازنده دوتار چیره‌دستی است در مشهد زندگی می‌کند، به سراغش رفتیم و از او خواستیم قدری درباره پدرش برایمان بگوید؛ محمد یگانه از سختی روزگار گله‌مند بود و دل و دماغ پاسخ دادن به پرسش‌های ما را نداشت. همین شد که به بهانه سالگرد درگذشت پدر بنشینیم پای درد ودهای پسرش که امروز خود استاد و مدرس است.

در ادامه روایتی از حضور یکی دو ساعته ما در منزل او که هم کلاس آموزش موسیقی و هم کارگاه ساخت دوتار است آمده که بیشتر تلنگری برای مسئولان فرهنگی و علاقه‌مندان به موسیقی خواهد بود.

خسته‌ام

در خانه اجاره‌ای‌اش را به رویمان که باز کرد ابروهایش درهم کشیده بود. علت این گرفتگی را چند دقیقه بعد در میان صحبت‌هایش فهمیدیم. خلق‌وخوی محمد یگانه، برای آن‌هایی که او را می‌شناسند غریب نیست با این حال حساب کار دستمان آمد و همه سؤال‌هایی را که از قبل آماده کردیم را کنار گذاشتیم.

در طول حیاط پشت سرش رفتیم تا پله‌های زیر زمین رسیدیم. سه، چهار پله را که پایین رفتیم وارد اتاقی شدیم که دور تا دور آن صندلی‌های جورواجور و قدیمی چیده شده بود. چهار دیوار اتاق دیگر جای خالی برای نصب قاب عکس و لوح‌های تقدیر نداشت. محمد یگانه برای فرار از گرمای تموز پنکه قدیمی روی زمین را روشن کرد و روی یک تخت چوبی که با قالیچه‌های دستباف پوشانده شده بود، زیر قاب عکس پدرش نشست.

شروع به حرف زدن که کردیم محمد یگانه خنده تلخی بر لبانش نشست. در جواب سؤالمان که از او خواستیم درباره پدرش کمی صحبت کند گفت: این چیزها را که می‌شنوم خنده‌ام می گیرد. همیشه حرف می‌زنیم که خیلی‌هایش تکراری است اما فایده‌ای ندارد. به هیچ چیز دل‌خوش نیستم. من از رفتار مسئولان ناراضی هستم. حقوق ماهیانه من به عنوان یک هنرمند ملی ۲۵۰ هزار تومان است! بیمه نیستیم. درسن هفتاد سالگی و بعد از چهل سال فعالیت در حوزه موسیقی مقامی هنوز مستأجرم. رسیدگی به هنرمندان موسیقی از یک کارگر هم کمتر است. وضعیت جوری است که هنرمند باید بمیرد تا مسئولان به یادش بیفتند. برای پدرم که استاد موسیقی بود و سال‌ها برای حراست از موسیقی مقامی زحمت کشید حتی یک بزرگداشت نگرفتند تا اینکه خودم به‌همراه تعدادی از هنرمندان در سال ۱۳۷۸ برای او گرامیداشتی برگزار کردیم.

مقام‌نوازی برای شاهنامه

لابه‌لای معدود جملاتی که این بخشی موسیقی مقامی به زبان می‌آورد از پدرش هم حرف می‌زد. روایت‌هایی که در موسیقی شمال خراسان وجود دارد همه‌اش حماسی است و این ویژگی‌ها باعث شد پدرم به یکی از بهترین خواننده‌ها، نوازنده‌ها و روایتگران آن خطه تبدیل شود. حتی استاد یگانه شاهنامه را هم روایتی می‌خواند. اهمیتی که او به شاهنامه می‌داد باعث شد که من ۲۵ سال روی مقام‌نوازی شاهنامه فردوسی وقت بگذارم.

با این همه نارضایتی محمد یگانه از زندگی روزمره‌اش غیر از موسیقی، عجیب بود که او چهار دهه از عمرش را که دوتار به دست بوده آن را بر زمین نگذاشته باشد. این را از او پرسیدیم و در پاسخ گفت: پدرم در دهه ۷۰ سازش را به من هدیه داد و سفارش کرد که سازم را زمین نگذارم من هم نگذاشتم. با هزار بی‌مهری این ساز را زمین نگذاشتم. عشق و علاقه به موسیقی مقامی است که من را سرپا و ثابت قدم نگهداشته است. از خارج کشور می‌خواهند که آنجا بروم ولی به دلیل وصیت پدرم مانده‌ام. مطمئنم اگر من بمیرم دیگر کسی از اعضای خانواده‌ام نیست که ساز دستش بگیرد. سه نسل است که این موسیقی را سینه به سینه حفظ کرده‌ایم. زندگی‌ام را فدای موسیقی مقامی کرده‌ام ولی نتیجه‌ای نگرفته‌ام. فرد تا زنده است باید به دادش رسید و الا بر سنگ مزارش آب پاشیدن چه سود دارد.

> برای پدرم که استاد موسیقی بود و سال‌ها برای حراست از موسیقی مقامی زحمت کشید حتی یک بزرگداشت نگرفتند تا اینکه خودم به‌همراه تعدادی از هنرمندان در سال ۱۳۷۸ برای او گرامیداشتی برگزار کردیم

پرسیدیم که شما در قبال این سال‌هایی که برای ماندگاری موسیقی مقامی صرف کرده‌اید چه توقعی دارید، که پاسخ‌گویی به سؤالمان را به مسئولان فرهنگی حواله داد: من هر کاری انجام دادم در همه این سال‌ها و هر رنجی که بردم تنها وظیفه‌ام را انجام

نوشتن درباره یگانه کلمات و صفحات فراوان می‌خواهد

محمد حقگو
آهنگساز و پژوهشگر موسیقی

وقتی قرار است در مورد جایگاه و چگونگی تأثیرگذاری یک شخصیت هنری در جامعه مطلبی نوشته شود که مخاطب آن مطلب مردمان آن جامعه هستند، مسئولیت بسیار سنگینی بر دوش نویسنده قرار می گیرد که باید با اتکا به موارد زیادی از جمله، اطلاعات تخصصی و تاریخی حاصل از تحقیق، جامعه‌شناسی و ... تأثیر و جایگاه شخصیت مورد نظر را تحلیل کند.

در سرزمین ما از زمانی که موسیقی‌شناسی قومی (اتنوموزیکولوژی) را بزرگانی همچون فوزیه مجد، محمدتقی مسعودیه، محمدرضا درویشی و ... به صورت جدی و میدانی آغاز کردند چهره‌های تأثیرگذار بسیاری در مناطق مختلف ایران کشف و به لطف سهولت در انتقال اطلاعات رسانه، مجموعه‌های صوتی و کتب مرتبط به مردمان سایر مناطق ایران و جهان شناسانده شدند. یکی از این چهره‌های برگزیده و بسیار تأثیرگذار در موسیقی شمال خراسان زنده‌یاد حاج حسین یگانه است. هنرمندی که نامش به لقب بخشی مزین است. نوشتن درباره چهره‌هایی همچون حاج حسین یگانه نیاز به کلمات و صفحات فراوانی دارد، که بتوان به صورت مفصل زوایای ارزشمند کار هنری ایشان را بررسی کرد. بسیاری از پژوهشگران موسیقی درباره ایشان مقالات فراوانی نوشته‌اند که در دسترس عموم قرار دارد و مطالعه آن را به منظور درک ارزش وجودی این‌گونه از هنرمندان بزرگ به مخاطبان محترم پیشنهاد می کنم. در سه قوم ترک، کرد و ترکمن‌هایی که سرچشمه موسیقی قومی شمال خراسان را شکل داده‌اند، بخشی بودن جایگاه رفیعی محسوب می‌شود.

کسب لقب بخشی در میان هنرمندان این منطقه فرآیند بسیار سخت و پیچیده‌ای دارد. تنها نوازنده دوتار بودن و آواز و... نداشتند.

اما بخشی‌های استاد که خودبند نیز نامیده می‌شدند، همه کاره بودند و علوم مختلفی از جمله طبابت، فقه و... می‌دانستند که ملاغلامحسین افکاری، نمونه‌ای از آن‌ها بود. عده‌ای دیگر، علاوه بر کارهای مختلف شعر می گفتند، آهنگ می‌ساختند و به مسائل روز آشنا بودند اما از اینجا به بعد خودبندها دوشاخه‌ای می‌شدند؛ بخشی از آن‌ها در خدمت ارباب‌ها بودند و فقط اجازه داشتند داستان‌های خاص را با هدف خوشامد یا سرگرمی آن‌ها بخوانند. عده‌ای دیگر مردمی بودند؛ آن‌ها همه جور شعر می‌خواندند و دل مردم را نمی‌شکستند. اما خودبندها همه فن حریف بودند. البته مرحوم محمدحسین یگانه زبان‌گیر بود. تفاوت خودبندها و زبان‌گیرها بر سر شاعر بودن و سروده‌هاست. استاد یگانه آهنگ نمی‌ساخت، بلکه هرچه فراگرفته بود می‌نواخت. اما با این حال، خود

نقطه قوت یگانه، حافظه‌اش بود

هوشنگ جاوید
نویسنده و پژوهشگر

«بخشی» در فرهنگ دوتار شمال خراسان بزرگ، سه شاخه داشت؛ عده‌ای که به بخشی‌های لال یا لال‌بخشی معروف بودند، فقط دوتار می‌نواختند و آواز نمی‌خواندند. عده دیگری به نام بخشی‌های زبان‌گیر، چیزی فراتر از آموزه‌های استادان نمی‌آموختند و تبحری در شاعری، لحن‌سازی، آهنگ‌سازی

در قاب تلویزیون

گزیده ای از فیلم‌های سینمایی شبکه های مختلف صدا و سیما که امروز ۲۹ تیر روی آنتن تلویزیون می‌روند.

نام فیلم	شبکه	ساعت
رابینسون کروزو	امید	۹
زمان روراستی	چهار	۱۰:۳۰
کمال الملک	نمایش	۱۱
مامان بهروز منو زد	نمایش	۱۳
ویلی گنجشکه	کودک	۱۴
دوباره زندگی	نمایش	۱۵
ای ایکس ال	نمایش	۱۷
مردی که درد حالیش نمی شه	امید	۱۷:۴۵
تام‌ادیسون‌جوان	نمایش	۱۹
روزی روزگاری در غرب	نمایش	۲۱
دادگاه	نمایش	۲۳

آنسامبل «بادی برنجی» ایران دربیست ویکمین فستیوال «بادی برنجی» ایتالیا (Italian Brass Week) قطعه سوییت «پارسیان» اثر پویا سرایی نوازنده سنتور و آهنگ‌ساز شناخته شده کشورمان را پیش روی مخاطبان قرار می‌دهد